

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دعاء عهدی که اسم او در دیوان امام زمان علیه السلام نوشته می شود:

عَنْ جَابِرِ بْنِ يَزِيدَ الْجُعْفِيِّ قَالَ قَالَ أَبُو جَعْفَرٍ ع مَنْ دَعَا بِهَذَا الدُّعَاءِ مَرَّةً وَاحِدَةً فِي

جابر بن یزید جعفی گوید: امام باقر علیه السلام فرمود: «هرکس این دعا را در مدت عمر خود یکبار بخواند، در

دَهْرِهِ كُتِبَ فِي رَقٍّ وَرُفِعَ فِي دِيْوَانِ الْقَائِمِ ع فَإِذَا قَامَ قَائِمُنَا نَادَاهُ بِاسْمِهِ وَاسْمِ أَبِيهِ

پستی نوشته شده و در دیوان حضرت قائم بالا برده می شود. پس هرگاه قائم اهل بیت ظهور کند، او را به اسم او و اسم پدر او

ثُمَّ يُدْفَعُ إِلَيْهِ هَذَا الْكِتَابُ وَيُقَالُ لَهُ خُذْ هَذَا الْكِتَابَ الْعَهْدَ الَّذِي عَاهَدْتَنَا فِي الدُّنْيَا

نذا می کنند. پس به او این نوشته داده می شود و به او گفته می شود که این نوشته عهدنامه را بگیر که تو با ما در دنیا عهد کرده ای

وَذَلِكَ قَوْلُهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَّا مَنْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا وَادْعُ بِهِ وَانْتَ طَاهِرٌ تَقُولُ :

و این است گفته خدای تعالی که فرموده اند: إِلَّا مَنْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا بِطَهَارَةٍ مِ مِ كُوِي

اللَّهُمَّ يَا إِلَهَ الْأَلِهَةِ يَا وَاحِدًا يَا أَحَدًا يَا آخِرَ الْأَخْرِيِّنَ يَا قَاهِرَ الْقَاهِرِينَ يَا عَلِيَّ يَا عَظِيمَ

خدایا، ای معبود معبودان، ای خدای یگانه، و ای خدای یکتا، ای از همه پیشینیان پیشین تر، ای چیره شونده و غالب بر همه قدرتمندان، ای برتر و ای بزرگ،

أَنْتَ الْعَلِيُّ الْأَعْلَى عَلَوْتَ فَوْقَ كُلِّ عُلُوٍّ هَذَا يَا سَيِّدِي عَهْدِي وَانْتَ مُنْجِرٌ وَعَدِي فَصِلْ

تو خدای برتر و بلندمرتبه هستی. و برتری یافتی بر هر برتری، ای سرور من این است عهد من، و تو وفا کننده و وعده من هستی،

يَا مَوْلَايَ عَهْدِي وَ أَنْجِزْ وَعْدِي آمَنْتُ بِكَ أَسْأَلُكَ بِحِجَابِكَ الْعَرَبِيِّ وَ بِحِجَابِكَ

پس مولای من این عهد مرا به مقصد برسان، و به وعده امر وفا فرما که من به تو ایمان دارم و از تو مسألت می کنم به حجاب عربیت، و به حجاب

الْعَجَبِيِّ وَ بِحِجَابِكَ الْعِبْرَانِيِّ وَ بِحِجَابِكَ الشَّرِيَّانِيِّ وَ بِحِجَابِكَ الرَّوْمِيِّ وَ بِحِجَابِكَ

عجمیت، و به حجاب عبرانیت، و به حجاب سریانیت، و به حجاب رومیت، و به حجاب

الْهِنْدِيِّ وَ اثْبِتْ مَعْرِفَتَكَ بِالْعِنَايَةِ الْأُولَى - فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا تُرَى وَ أَنْتَ بِالْمَنْظَرِ

هندیت، و با عنایات اولیه ات، معرفت را در وجود من ثابت گردان زیرا تو خدایی هستی که دیده نمی شوی، و تو در چشم انداز

الْأَعْلَى وَ اتَّقَرَّبْ إِلَيْكَ بِرَسُولِكَ الْمُنْدَرِصِ وَ بَعَلِيَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ

برتری هستی، به تو تقرب می جویم به وسیله رسول و فرستاده بید دهنده تو - که درود خدا بر او ال و اباد -، و به حضرت علی امیر مؤمنان - درود خدا بر او

الْهَادِي وَ بِالْحَسَنِ السَّيِّدِ وَ بِالْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ سَبْطِي نَبِيِّكَ وَ بِفَاطِمَةَ الْبَتُولِ وَ بَعَلِيَّ

یاد - که هدایت کننده بود؛ و به حسن، آقا و سرور، و به حسین، شهید؛ دو سبط پیامبرت و به فاطمه بتول؛ و به علی

بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ ذِي الثَّنِيَّاتِ وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْبَاقِرِ عَنْ عِلْمِكَ

بن الحسین، زینت عبادت پیشه گان، و صاحب پینه هاری که بر اثر عبادت بر بدنش عارض شده بود) و به محمد بن علی، شکافنده علم تو،

وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ الَّذِي صَدَقَ بِمِيثَاقِكَ وَبِمِعَادِكَ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرِ
و به جعفر بن محمد صادق، که میثاق و معاد تو را تصدیق نمود، و به موسی بن جعفر،
الْحَصُورِ الْقَائِمِ بَعْدِكَ وَبِعَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرَّضَا الرَّاضِي بِحُكْمِكَ وَبِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ
که پارسا بود و به پیمان تو قیام کرد، و به علی بن موسی، حضرت رضا که راضی به حکم تو بود، و به محمد بن علی
الْحَبْرِ الْفَاضِلِ الْمُرتَضَى فِي الْمُؤْمِنِينَ وَبِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدِ الْأَمِينِ الْمُؤْتَمَنِ هَادِي
دانشمند بافضیلت و مورد پسند در میان مؤمنان، و به علی بن محمد، امین و امانت‌دار، هدایت کننده
الْمُسْتَرشِدِينَ وَبِالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الطَّاهِرِ الرَّكِيِّ خِزَانَةِ الْوَصِيِّينَ وَاقْتَرَبُ إِلَيْكَ
هدایت جوینان، و به حسن بن علی، پاک و پاکیزه، گنجینه رازهای اوصیا، و به تو تقریب می جویم (ای خدا)
بِالْإِمَامِ الْقَائِمِ الْعَدْلِ الْمُنْتَظَرِ الْمَهْدِيِّ إِمَامِنَا وَابْنِ إِمَامِنَا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ
به وسیله امام قیام کننده عدل گستر، همان هدایت شده ای که مورد انتظار است، که او امام ما و فرزند امام ماست، دروهای خنا
أَجْمَعِينَ يَا مَنْ جَلَّ فِعْظَمٌ وَ [هُوَ] أَهْلُ ذَلِكَ فَعَفَا وَ رَحِمَ
بر همه آنان باد، ای آن که باشکوه و بزرگ است، پس شایسته این جلالت و عظمت است، در عین حال به بندگانش ترحم می کند
يَا مَنْ قَدَّرَ فُلْطَفَ أَشْكَو إِلَيْكَ ضَعْفِي وَمَا قَصْرَ عَنْهُ أَمَلِي مِنْ تَوْحِيدِكَ وَكُنْهِ مَعْرِفَتِكَ
و آنان را عفو می نماید، ای آن که تقدیر می نماید و تقدیرش دقیق است، از ضعف خود، و از کوتاهی عمل نسبت به توحید و کُنْهِ شناخت تو به تو
وَآتَوْجَهُ إِلَيْكَ بِالتَّسْمِيَةِ الْبَيْضَاءِ وَبِالْوَحْدَانِيَّةِ الْكُبْرَى الَّتِي قَصْرَ عَنْهَا مِنْ أَذْبَرِ وَ
شکایت می برم، و به تو روی می کنم به وسیله نامیدن سپید، و به یگانگی بزرگ، که کسی که بدان پشت کند نمی تواند بدان دست یازد.
تَوَلَّى - وَآمَنْتُ بِحُجَابِكَ الْأَعْظَمِ وَبِكَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ الْعُلْيَا الَّتِي خَلَقْتَ مِنْهَا دَارَ الْبَلَاءِ
ایمان آوردم به بزرگترین حجاب، و به کلمات کامل عالی رتبه ات، که از آنها این دار دنیا و بلا را خلق نمودی،
وَاحْلَلْتُ مَنْ أَحْبَبْتَ جَنَّةَ الْمَأْوَى وَآمَنْتُ بِالسَّابِقِينَ وَالصِّدِّيقِينَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ
و آن که را دوست داشتی به منزل بهشتی وارد گردانیدی، ایمان آوردم به سبقت جوینان و راست‌گوینان، آنان که
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَ آخَرَ سَيِّئًا أَلَّا تُوَلِّيَنِي غَيْرَهُمْ -
از میان مؤمنان، اصحاب یمن و سعادت یافتگان اند، و نیز به آن‌ها که عمل شایسته و صالح را با عمل ناشایسته مخلوط کرده‌اند، این که سر پرست
وَ لَا تَفَرِّقْ بَيْنِي وَ بَيْنَهُمْ غَدًا إِذَا قَدَّمْتَ الرِّضَا بِفَضْلِ الْقَضَاءِ آمَنْتُ بِسِرِّهِمْ وَ
مرا غیر آن‌ها فرار مده، و بین من و آن‌ها جدایی نمیکن، در فردایی که رضا و خشود را مقدم داری با تمام شدن حکم و داوری من به نهان و
عَلَانِيَتِهِمْ وَ خَوَاتِيمِ أَعْمَالِهِمْ فَإِنَّكَ تَخْتَمُ عَلَيْهَا إِذَا شِئْتَ يَا مَنْ أَتَحَفَّنِي بِالْإِقْرَارِ
آشکار و پایان اعمالشان، ایمان آوردم، پس همانا تو کار آن‌ها را ختم خواهی کرد هر گاه که خواستی، ای آن که بر من منت نهادی و
بِالْوَحْدَانِيَّةِ وَ حَبَانِي بِمَعْرِفَةِ الرُّبُوبِيَّةِ وَ خَلَصْنِي مِنَ الشَّكِّ وَ الْعَيِّ
به یکتایی خویش، مقرر و معترف نمودی، و با شناخت مقام ربوبی خود بر من لطف کردی، و مرا از شک و کوردلی رهانیدی،

رَضِيْتُ بِكَ رَبًّا وَ بِالْأَصْفِيَاءِ حُجْبًا وَ بِالْمَحْجُوبِينَ أَنْبِيَاءَ وَ بِالرُّسُلِ أَدِلَّةً
وَ بِالْمُتَّقِينَ أَمْرَاءَ وَ سَامِعًا لَكَ مُطِيعًا .

گردند، و پرهیزگاران نیز فرمانروایان من باشند، که آگاهانه، حرف شنو و مطیع تو هستم.

منبع: مهج الدعوات ص ۳۳۵